

fører at se paa Statskassens Tilstand med Uro. Naar det er Tilfældet, er det mig uforstaaeligt, at man kan stræbe saa stærkt mod en Indtægtsnedgang, som man gør ved disse Loves Behandling, og dog ikke beholde Spiritusafgiften som et af de Midler, hvorved man kan kompensere den Nedgang i Indtægter, som vilde blive en Følge af disse Loves Gennemførelse.

Blandt de Motiver, den ærede Ordfører tillagde dels Medlemmer af dette Ting, dels af det andet Ting, dels Regeringen og andre til at kunne ønske Skattelovene gennemførte og ogsaa til at kunne ønske en forøget Spiritusafgift opretholdt, har han ogsaa tillagt enkelte Medlemmer det Motiv, at de gjorde det af Hensyn til Beskatningsforholdene ude over Landet i det hele, af Hensyn til det ønskelige i at komme til Lettelser i vore nuværende Beskatningsforhold, af Hartkornbeskatningen og af den kommunale Beskatning i det hele taget. Jeg bekender at høre til de Medlemmer, som lægge særlig Vægt paa, at vi kunde komme til en saadan Ordning af vore Beskatningsforhold, og jeg anser det af den Grund for særlig nødvendigt at komme til en Forøgelse af Spiritusbeskatningen. Jeg kan nemlig ikke tit nok gentage, at Spiritus ikke er en Livsfornødenhed, det er blot et Nydelsesmiddel, som kan undværes af dem, som ikke have Raad til at bruge det; de kunne saa bruge andre og bedre i Stedet. Af disse faa Bemærkninger vil man kunne slutte sig til mit Standpunkt. Jeg fastholder som min Opfattelse, at man ved Vedtagelsen af den her foreslaaede Dagsorden vil standse Skattelovens Gennemførelse.

Hammerich: Det ærede Medlem, der nu satte sig, undrede sig over, at jeg havde nævnt i min Motivering, at jeg ikke kunde følge ham, fordi han særlig havde fremhævet Tiendeafgiftens Afløsning som et Maal, hvorfor man skulde gaa med til en forhøjet Brændevinsafgift. Jeg forstaaer ikke denne hans Forundring, thi det ærede Medlem kan ikke være i Tvivl om, at jeg i og for sig gerne vilde være gaaet med ham til en fælles Indstilling om at forkaste denne Dagsorden, men han ved tillige, at jeg til Forskel fra andre Medlem-

mer ligefrem er imod, at Afløsning af Tiendeafgiften lettes ved betydelige Tilskud af Statskassen, derfor har han ogsaa vidst, at jeg vilde tage Afstand fra hans Motivering, naar han i den fremhævede denne Tiendelettelse. Det er nemlig saa, at naar jeg kan gaa med til en Brændevinsafgift, skyldes det Hensyn til mange Forhold, ogsaa adskillige, i hvilke han og jeg kunne mødes, men deriblandt netop ikke Hensynet til en Lettelse af Tienden. Hvis han havde udeladt dette, vilde jeg maaske ikke have fremsat en Særudtalelse, i hvert Tilfælde vilde jeg ikke have udtalt mig, som jeg har gjort. Da jeg nu imidlertid har indtaget en Særstilling, maa jeg ogsaa i al Korthed gøre Rede for, hvorfor jeg ikke kan stemme for denne Dagsorden. Grunden er simpelthen den, at jeg betragter det foreliggende Forslag om en forhøjet Afgift paa Alkohol som et ganske nødvendigt eller i ethvert Tilfælde et overordentlig naturligt Led i den Skattereform, som Regeringen har taget Initiativet til, og som begge Ting i Princippet have sluttet sig til. Jeg kan da ikke stemme for en Dagsorden, der staar i afgjort Strid med den Stilling, som ganske særlig dette Ting har taget til den samlede Skattereform. Vi have nu i de forløbne Aar rundt om i Landet hørt disse Ønsker om, at Befolkningens Kaar skulde lettes ved en Skattereform. Først og fremmest har man ønsket en Omlægning af de direkte Skatter, saaledes at de paa faste Ejendomme hvilende Skatter, særlig Hartkornet, kunde blive afløst af en Formue- og Indtægtsskat, og Regeringen har sluttet sig til disse Ønsker, idet den dog har stillet som sin Betingelse, at man da ogsaa skulde naa til en Forstaaelse med Hensyn til en Reform af de indirekte Skatter. Nu vide ærede Medlemmer, at jeg ikke ser med samme store Forventning paa denne Skattereform, men at jeg ganske vist tror, at de Forhaabninger, man stiller til den, ere større, end at de kunne ventes honorerede. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det til en vis Grad vil gaa som med Kejserens ny Klæder, at Vælgerfolket en Dag vil opdage, at det har været hildet i en Vildfarelse. (Modsigelse.) Ja det er nu min Opfattelse, og jeg tror, at Fremtiden vil